

DE CROOSWIJKER

nr.2
2020

GRATIS WIJKBLAD
EXCLUSIEF VOOR
CROOSWIJKERS

Vrijheid,
blijheid

foto Pascal Lugtmeijer

Plastic Whale

De eerste professionele plastic fishing company ter wereld!

Nieuw rubriek Pleuriszooi

'Ik stoer me aan de rotzooi op straat'

Groot interview

met Albert Wennekes over oorlog en vrijheid

En verder:

Wat betekent vrijheid voor jou?

inhoud

- 2 De Crooswijker agenda
- 3 Pleuriszooi
- 4 Bewonersavond
- 5 Puzzel
- 6 Interview Albert Wennekes
- 8 Eva, een meisje dat de bevrijding niet meemaakte
- 9 Plastic Whale
- 10 Crash in Crooswijk
- 11 Wat betekent vrijheid voor jou?
- 12 [Belangrijke informatie over Coronavirus](#)

DE CROOSWIJKER AGENDA

Van Smartlap tot Opera

Een gezellig
meezingfestijn voor
jong en oud!
Zondag 24 mei
op de Koeweide,
Crooswijk.
aanvang 15:00 uur
entree gratis

(onder voorbehoud)

COLOFON

DECROOSWIJKER is het wijkblad van heel Crooswijk en verschijnt zes keer per jaar in een oplage van 9.000 exemplaren.

Redactie

Naz Andkchoie, Rasmi Bolk,
Pascal Lugtmeijer, José Klaassen, Ingrid
Maas, Melanie Samat, Olga Sterenshis,
Dik Vuik, Annelies van Weezel

Hoofdredactie

Melanie Samat

Eindredactie

Dik Vuik

Webdesign

Olga Sterenshis

Verspreider

De Ster

Drukker

Graphic Print

Contact & adverteren

contact@decrooswijker.com

Zie ook www.decrooswijker.com en volg ons op Facebook: www.facebook.com/decrooswijker

De Crooswijker wordt mede mogelijk gemaakt door Gebiedscommissie Kralingen-Crooswijk.

© Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaande toestemming van De Crooswijker.

Pleuriszooi

Zwerfvuil is een veel voorkomend probleem, ook in onze eigen wijk. De Crooswijker gaat daar aandacht aan besteden. We trappen af met een reactie van Despina Claassen. Despina woont zelf in Rubroek en stoort zich aan de rotzooi op straat.

beeld Melanie Samat

“Ik werk voor de gemeente Rotterdam (Roteb) en ruim straatvuil op. Ik prik, schoffel en veeg de pleintjes schoon. Ik merk dat het leuk wonen is. Geen klachten daarover, maar ik merk dat de Crooswijkers veel spullen op de grond gooien. Het zou mooi zijn als er mensen zijn die eens per maand eens gaan kijken hoeveel vuil er in Crooswijk ligt en zelf een handje meehelpen met het werk.

Wat wij doen: we hoeven maar een dag te werken. Als we dan de andere dag weer moeten werken, ligt dezelfde straat vol met papier. Niet alle prullenbakken staan dicht bij de straten of het is te ver lopen voor sommige mensen. Er wordt veel in bosjes gegooid. Te veel om op te noemen.”

Despina vindt Crooswijk een gezellige wijk met leuke winkels. Maar ze vindt ook dat er te veel rotzooimakers zijn: “Ik hoop dat ze inzien dat vuil in een prullenbak of vuilniszak moet, want wij lopen ons rot om het op te ruimen.”

#decrooswijker

Expositie over vijf eeuwen wonen onthuld

Tijdens de thema-avond over wonen in Crooswijk werd op 18 februari de expositie 'Crooswijk in verandering – vijf eeuwen wonen' gepresenteerd.

Wethouder Barbara Kathmann (wijken en economie) onthulde met enkele Crooswijkers het met een doek bedekte laatste paneel.

De thema-avond vond plaats bij Digters, een in 2019 geopende horecagelegenheid aan de Linker Rottekade. Hier stonden de negen panelen van de expositie opgesteld, elk met als onderwerp een periode uit de geschiedenis van Crooswijk. Zo komen onder meer de oorspronkelijke polder, de bouw van de wijk en de stadsvernieuwing in beeld. De tentoonstelling werd gemaakt door Melanie Samat (beeld), Dik Vuik (tekst) en Sabine

van Velzen (vormgeving).

De tentoonstelling zal de komende maanden nog op verschillende locaties in Crooswijk te zien zijn. Na de onthulling werd de expositie opgesteld bij Bewonersvereniging Rubroek aan het Goudseplein.

Hou de website en de facebook pagina van De Crooswijker in de gaten voor actuele informatie over de expositie en de mogelijkheid om deze te bezoeken.

beeld Pascal Lugtmeijer

beeld Melanie Samat

Handige klussers gezocht!

In Crooswijk willen John de Boer en Tim Verkerk een repaircafé beginnen. Een werkplaats waar vrijwilligers kleine reparaties kunnen doen aan huishoudelijke apparatuur, kleine meubels en software. Crooswijk heeft een ambachtsschool gehad in de Tamboerstraat. Zijn er 5 mensen met 2 rechterhanden die het leuk vinden om te helpen bij de opzet en het draaiende houden van het reparatiecafé?

Voor inlichtingen kun je bellen met Tim Verkerk: 06 22 95 711 2. Er zijn al zogenaamde repaircafés in Charlois, de Esch, Delfshaven, Hoogvliet, Rotterdam Noord, Alexander Lageland, Alexander Zevenkamp en in West. Je kunt hier natuurlijk een kijkje gaan nemen ter oriëntatie.

interview

Als dwangarbeider door Nederland

Albert Wennekes (94)

Albert Wennekes is geboren en getogen in Crooswijk. Hij werd geboren in de Dirk Smitsstraat, verhuisde later naar de Kerkhofstraat en woont tegenwoordig in Hoppesteyn. Hij is 94 (geboren op 5 december 1925) en maakte de oorlog en de bevrijding mee, een bewogen periode in zijn leven.

Als jongen merkte Albert tijdens de mei-oorlog in 1940 hoe zijn stad in staat van oorlog verkeerde. “Zondag 12 mei was Moederdag en ik wilde bij de HEMA aan de Korte Hoogstraat iets voor mijn moeder gaan kopen. Maar ik werd tegengehouden en kwam zonder cadeautje terug. Ik hoorde meer van de strijd in de stad dan dat ik zag. Ik zag wel de kruitdamp boven de stad.”

Albert was vijftien toen de oorlog uitbrak en hoorde bij de generatie die tijdens de oorlogsjaren werd opgeroepen voor verplichte tewerkstelling. “Toen ik zeventien was, werd ik opgeroepen voor de Arbeidsdienst. Ik heb me in april 1943 gemeld. Met de trein werden we naar Deurne-Vreekwijk gebracht, vlakbij Helmond. Daar werden we in een kampement ondergebracht en zaten we met z'n twaalven in een barak.

We moesten exercities doen en op wacht staan. In plaats van een geweer droegen we een spa. Het was ‘sta of ik graaf’ in plaats van ‘sta of ik schiet’.”

Albert werd aan het werk gezet in De Peel, een streek in Oost-Brabant. “We moesten grond ontginnen en leerden spitten en met een kruiwagen omgaan. Je moest met een rechte rug leren werken. Niet bukken, maar door de knieën gaan. We moesten ook officiële dingen doen, zoals parades houden. De regels waren streng; als het niet goed ging, dan kregen we straf. Onze stalen kasten werden geïnspecteerd. Je schoenen moesten goed gepoetst zijn. Als er iets niet goed was, dan kregen we straoefeningen. De leiding bestond vaak uit oud-militairen, onder andere krijgsgevangenen van het Nederlandse leger. Als zij meewerkten aan de Arbeidsdienst, dan hadden ze een kans om eerder te worden vrijgelaten.”

‘Er lagen nog dode militairen in de bossen’

Na twaalf maanden mocht Albert weer naar huis. “Daar ging ik weer naar mijn werk bij de Handelscompagnie. Ik was allround monteur elektrotechniek en repareerde schakelkasten.

Onze werkplaats was aan de Feijenoordkade.”

De relatieve rust duurde niet lang. In november 1944 vond de Razzia van Rotterdam plaats en werden alle mannen in de stad afgevoerd voor dwangarbeid. Albert: “Op 10 en 11 november werden alle hoeken van straten en bruggen door de Duitsers afgezet. Ze kwamen de huizen binnen om te kijken wie geschikt was om mee te nemen. We werden verzameld in een huishoudschool op het binnenterrein achter de Rusthoflaan. Daarna moesten we lopend de stad uit. De eerste dag liepen we met meer dan honderd man in de regen en op slechte schoenen naar Waddinxveen. Daar werden we ondergebracht in de Dobbelman fabriek. Op de tweede dag liepen we verder naar Utrecht, waar we in het Tivoli theater verbleven.

De derde dag liepen we naar Kamp Amerfoort, een concentratiekamp. We dachten: ‘dat wordt niks’, terwijl we eigenlijk niets verkeers hadden gedaan.

Maar we bleven er maar twee dagen en moesten toen naar Ede lopen en vandaar naar Lienden. Dat was in de Betuwe, waar we stellingen voor geschut moesten maken. Weer een paar dagen later moesten we naar Oosterbeek lopen.

De Duitse Organization Todt had er de leiding en liet ons loopgraven maken op de heide. Er was daar in de buurt al gevochten tijdens de Slag om Arnhem en er lagen nog dode militairen in de bossen. Soms kwam er een vliegtuig over en dan doken we weg. De Duitsers zochten een ‘elektriker’ en ik dacht: dat is beter dan in de grond werken. Ik moest elektrische installaties aanleggen en de Duitsers wilden leeslampjes boven hun bedden hebben. Er woonde helemaal niemand meer in Oosterbeek, want iedereen was geëvacueerd. In de lege huizen zochten we naar eten. Onze ploeg bestond nog steeds hoofdzakelijk uit Rotterdammers. Ik had geen haast met de klussen die ik moest doen, dat begrijp je wel. Zo heb ik de oorlog uitgezongen.”

‘Ik heb de binnenkomst van de Canadezen gezien’

In april 1945 naderde dan toch eindelijk de bevrijding.

Albert wilde graag naar huis, maar hoe? “Een zekere Jan maakt in de werkplaats aanhangwagens voor fietsen en ik moest hem gaan helpen. We maakten daar toen ook voor onszelf zo'n ding en besloten naar Rotterdam te gaan. We reden alleen in het donker en vermeden hoofdwegen om geen Duitsers tegen te komen. Zo kwamen we terug. Mijn vader en moeder hadden nog wel iets te eten, maar aten intussen ook al bloembollen. Ik heb thuis de binnenkomst van de Canadezen gezien. Ze kwamen bij het Kralingse Bos aan en hadden daarna kampementen in de stad. Er waren overal straatfeesten. Daar ging ik naar toe met mijn meisje, die later mijn vrouw werd.”

Lang mocht Albert helaas niet van zijn vrijheid genieten.

Hij werd al snel opgeroepen voor militaire dienst en met de ‘7 december divisie’ naar Nederlands-Indië gestuurd. Het tekent zijn generatie, die haar hele jeugd met oorlog te maken had. Zoals Albert het stelt: “Toen begon er weer een andere oorlog maar dat is een ander verhaal”

Eva, een meisje dat de bevrijding niet meemaakte

Op elke Stolperstein staat de naam van een vermoord slachtoffer van deportaties tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ons redactielid Pascal verdiepte zich in één van de slachtoffers, een meisje dat Eva heette. Zij maakte de bevrijding en de herwonnen vrijheid niet meer mee. De reden: ze was joods.

Bij het maken van foto's van de Stolpersteine aan de Crooswijkse singel zag Pascal de naam van Eva. "Dat trok bij het bekijken van de foto mijn aandacht, vanwege haar jonge leeftijd en hetzelfde geboortjaar als Anne Frank. Ik heb naar haar naam gezocht en kwam erachter dat er wat informatie is over Eva Alexandra Philipse. Dat is gedocumenteerd, inclusief een foto van haar."

Gedeporteerd en vermoord in Sobibor

Het meisje heette Eva Alexandra Philipse. Eva bezocht de meisjesschool aan de Boezemsingel en zat daar in de klas van juffrouw Blauw. Zij ging ook wekelijks naar Joodse les in de synagoge aan de Botersloot. Vanaf september 1941 mochten Joodse kinderen echter niet meer naar openbare scholen en volgens een ooggetuige was Eva vanaf die tijd thuis. Eva speelde vaak met het buurjongetje op het platte dak, waar zijn vader sierkippen en konijnen verzorgde.

Op 8 oktober 1942 werd Eva samen met haar familie (moeder, vader, oma en opa) naar kamp Westerbork gedeporteerd. Van daaruit gingen ze op transport naar concentratiekamp Sobibor. Daar werden ze op 21 mei 1943 allen vermoord, Eva was toen veertien jaar.

Eva's verhaal is een voorbeeld van de vele Rotterdammers die de bevrijding in 1945 helaas niet meer beleefden en niet meer van de vrijheid konden genieten. Ze waren vermoord om hun afkomst, verzet tegen de bezetters of stierven als gevolg van de oorlogsomstandigheden. Hun verhalen mogen we nooit vergeten. Zij betaalden een hoge prijs voor onze vrijheid.

Stolpersteine aan de Boezemsingel

Even voorstellen: Plastic Whale in Crooswijk!

foto: Plastic Whale

Misschien heb je ze al weleens voorbij zien varen in Crooswijk, de kleurrijke sloepen van Plastic Whale. Met aan boord enthousiaste mensen of kinderen, gewapend met visnetten en afvalgrijpers. Maar wat gebeurt hier nu eigenlijk? We vertellen je er graag meer over!

Plastic Whale is de eerste professionele plastic fishing company ter wereld! Een sociale onderneming, opgericht in 2011 door Marius Smit en sinds 2016 ook actief in Rotterdam.

Plastic Whale zet zich in voor plasticvrije wateren door plastic te gaan vissen met bedrijven, scholen en door publieksevenementen te organiseren. Bedrijven vissen bij wijze van teamuitje letterlijk het plastic (en ander drijvend klein afval) uit het water. Leerlingen krijgen les over plastic soep en gaan ook

zelf aan boord om het afval uit het water op te vissen. Zo ervaren zij wat er al niet in het water drijft, maar zijn zich ook bewust van de waarde van het plastic dat zij opvissen.

Van het opgevisste plastic bouwt Plastic Whale namelijk mooie designsloepen en kantoormeubilair. Bovendien stimuleren wij zo de discussie op kantoor of aan de keukentafel over nut en noodzaak van minder afval en hergebruik van afval. Eén Plastic Whale sloep is gemaakt van 5000-7000 plastic flessen die zijn opgevisst uit de Rotterdamse wateren, waaronder ook de Rotte. En als je op de boot stapt, dan sta je op een vloer van 5000 doppen van plastic flesjes.

Vaak slaan we de handen ineen met andere organisaties en bedrijven die zich inzetten voor milieu en duurzaamheid. Rotterdam samen sterk voor plasticvrije wateren!

[Wil je meer informatie over Plastic Whale of ben je benieuwd hoe je zelf een steentje kan bijdragen?](#)

[Kijk dan op \[www.plasticwhale.com\]\(http://www.plasticwhale.com\) like ons op facebook](#)

[@plasticwhalerotterdam](#) of stuur een mail naar karin@plasticwhale.com.

Lesbrief over 'Crash in Crooswijk'

In mei 2018 werd in Crooswijk een gedenkteken onthuld voor de zeven gesneuvelde bemanningsleden van een Short Stirling bommenwerper. Hun toestel stortte op 13 mei 1943 neer in de wijk. Het verhaal over deze 'crash in Crooswijk' is nu ook voor scholen verwoord en getekend in een lesbrief.

In 2018 verscheen tegelijk met de onthulling van het gedenkteken het boek 'Crash in Crooswijk'. Beide waren een initiatief van een werkgroep met de wijkbewoners Klaus Oordt en Ton Geenen, Ton Huizer, Kees Plaisier, Pieter Schlebaum en Dik Vuik.

De werkgroep wil het verhaal ook doorvertellen op scholen en in de afgelopen periode hebben Pieter Schlebaum en Kees Plaisier een lesbrief met een docentenhandleiding samengesteld. Daarin zijn de gebeurtenissen in 1943 getekend in een stripverhaal, gemaakt door Esther Bakker en Sterre Richard.

De tekeningen laten het verhaal zien vanuit het oogpunt van een 10-jarige jongen, die 's nachts wakker wordt van de enorme klap en naar buiten gaat om te zien wat er gebeurt.

Margreet de Heer met het eerste exemplaar van de lesbrief 'Crash in Crooswijk' (foto De Ster)

'Het verhaal over Rotterdam en de oorlog'

De lesbrief is bedoeld voor de groepen 7 en 8 van het basisonderwijs. De presentatie vond op 6 februari plaats bij de Oscar Romeroschool in de Isaac Hubertstraat. Ook verschillende andere scholen maken gebruik van de lesbrief en de mogelijkheid voor een gastles over dit onderwerp. Bij de presentatie waren filmbeelden te zien van verschillende ooggetuigen, gemaakt door Ton Geenen.

Algemene Begraafplaats

maandag 4 mei
aanvang: 14.00 uur

Op deze begraafplaats zijn verschillende oorlogsmonumenten: het Erehof van Verzet, Korea monument, Indië monument, Burger monument, Geallieerden monument en het Militaire Erehof. Burgemeester Aboutaleb spreekt een woord van herdenking uit, er is passende muziek en er wordt een stille tocht gehouden waarbij de burgemeester kransen legt bij de verschillende monumenten.

(data onder voorbehoud)

Boezembocht

maandag 4 mei
aanvang 19.45 uur

Bij de Boezembocht staat naast de brug naar het politiebureau een herdenkingskruis. Een bewonerscomité organiseert hier sinds 2015 een herdenking voor de vijf slachtoffers die op 28 november op deze plek werden gefusilleerd, als vergelding voor een aanslag die een dag eerder had plaatsgevonden op de spoorlijn bij de Kralingse Zoom. Ook in Kralingen werden vijf mensen gefusilleerd. Alle tien namen staan op een gedenksteen naast het kruis aan de Boezembocht.

Short Stirling monument

woensdag 13 mei
aanvang 15.00 uur

In 2018 werd aan het einde van de Nieuwe Crooswijkseweg een monument onthuld voor zeven Britse bemanningsleden van een Short Stirling bommenwerper die op deze plek crashte. Op 13 mei organiseert de werkgroep 'Short Stirling EF357' een herdenking bij het monument. Dit jaar worden schoolkinderen hierbij betrokken, door middel van een voor hen gemaakte lesbrief. Iedereen is van harte welkom om de herdenking bij te wonen.

Wat betekent **vrijheid** voor jou?

Betül Keskin woont sinds 2003 in Crooswijk en geeft les aan een mbo school in Rotterdam

Vrijheid is voor mij dat ik kan gaan en staan waar ik wil.

Vrijheid is voor mij dat ik door mijn wijk kan lopen, op mijn gemak naar het Kralingse bos kan wandelen.

Vrijheid is voor mij dat ik een keuze heb in hoe ik mijn leven leid. Dat ik zelf kan bepalen wat ik denk, zeg of doe en dat ik de macht heb om te kiezen hoe ik ergens op reageer.

Vrijheid is het besef dat dit niet vanzelfsprekend is maar iets om te koesteren.

Vrijheid is mijn stem uitbrengen en mijn mening geven.

Vrijheid houdt ook begrenzing in daar waar het de ander kan schaden, respectvol, zorgvuldigheid, de ander zien zoals hij of zij is.

Vrijheid is voor mij ook ontdekken wie ik diep van binnen ben en daar naar te leven.

Vrijheid is mijn eigen ik vormen met de speerpunten waar ik voor sta en daar voor durven uit te komen zonder angst.

Vrijheid betekent voor mij ook NEE durven zeggen.
Nee tegen een ander. Ja tegen jezelf.
Zolang je geen nee durft te zeggen ben je nog steeds niet vrij in wie je bent en wil zijn.

Vrijheid is het nemen van verantwoordelijkheid en ontstaat in dat gevoel verbondenheid. Dit niet doen creëert een bodem van onvrijheid.

De gevangenis der zekerheid door Rasmi Bolk

Het begint allemaal bij de goede bedoelingen van vrienden en familie, we willen allemaal dat onze dierbaren hun leven op orde hebben. Deze verwachting, in combinatie met de prestatiedrang van een gemiddelde millennial, leidt ertoe dat het voorgeschreven plaatje een ware gevangenis der zekerheid wordt.

Wat zijn die goede bedoelingen van vrienden en familie?

Als je het mij vraagt is het is niet toevallig dat ze in lijn staan met de verwachtingen van de maatschappij. Het streven naar huisje, boompje, beestje. Een goede baan, mooie auto voor de burens om te aanschouwen en als het even kan het bereiken van geluk. "Zorg dat je niet afhankelijk bent van een man!" luidde het motto van mijn moderne overgrootoma. Alles met als doel dat we een zeker bestaan kunnen leiden. Belangrijker dan de oorsprong van deze verwachtingen zijn misschien wel de gevolgen die ze hebben op de mens.

Geïndoctrineerd door al deze levensdoelen is hun invloed al terug te zien op de onderbouw van de middelbare school, waar door middel van de profielkeuze je toekomst in beton gegoten wordt.

De verstandige scholier koos geen Cultuur en Maatschappij, daar was tenslotte geen baan in te vinden. Een belangrijke factor als je opgroeit te midden van de financiële crisis. Een minder belangrijke factor was wat je leuk vond. Zo stelde ik keurig mijn profiel samen om vervolgens te belanden bij een studie met veel baangarantie en een lekker salaris.

Op andere vlakken zette ik mijn reis naar het voldoen aan de verwachtingen ook stug voort. Een stabiele relatie en een huisje waren al snel geregeld. Ook een auto en een baan kon ik van de lijst afstrepen. Toen ik op 24-jarige leeftijd een leidinggevende functie wist te bemannen, had ik alles wat ik kon wensen. Toch?

Toen sloeg de zinloosheid van het leven in. Ik realiseerde me dat alle keuzes die ik had gemaakt, niet die van mij waren.

Ik hechtte geen waarde aan alle materiele zekerheden die ik had bereikt. Ondanks dat ik altijd achter deze keuzes heb gestaan en vandaag de dag nog steeds geen spijt heb, was er maar weinig ruimte voor mezelf. Daarmee bedoel ik, de persoon die IK had willen zijn in plaats van de persoon die ANDEREN wilden dat ik was.

Door dit compleet voorgekauwde pad te leiden, hopen we zekerheid te bereiken. Financieel, fysiek en met een beetje geluk mentaal. Maar hoe kan het dat mensen die deze zekerheid hebben niet gelukkig zijn? Volgens mij is dat terug te herleiden naar 'geld maakt niet gelukkig', een spreuk waarbij je al gauw denkt aan oude wijze mensen.

Verwarrend genoeg zijn het ook oude mensen die jongeren motiveren om te streven naar de zekerheid die uiteindelijk resulteert in geld en dus geen geluk. Nogmaals, met goede bedoelingen.

Wanneer jongeren vervolgens kiezen om het anders te doen door bijvoorbeeld minder te gaan werken of zich te richten op zelfontplooiing waarbij geld niet de directe beloning is, zijn ze maar aan het aankloten, verwend of lui. Het is een strijd voor de nieuwe generaties om zich te bevrijden uit het plaatje wat anderen hen hebben opgelegd en de kritiek wanneer ervan afgeweken wordt. De bewuste keus voor een bestaan waarbij de loonstrook en zekerheid niet leidend is. Een bestaan wat voor hen zinvol is.

Het onbegrip is van beide kanten begrijpelijk. Tijden veranderen en gelukkig leven de meesten tegenwoordig in de bevoorrechte situatie waarbij zekerheid letterlijk en figuurlijk is verzekerd.

Bevind je jezelf in die luxepositie? In dat geval stel ik voor dat het tijd is voor de volgende stap: de **vrijheid** nemen om je eigen leven invulling te geven.

Lieve vrienden en familie, bedankt voor de goede intenties, maar vanaf nu doe ik het even anders.

Gemeente, welzijn en Trevvel starten

Sociale Hulpdienst Corona

De gemeente Rotterdam, het welzijnswerk, Trevvel en andere partners slaan hun handen ineen voor ouderen en andere risicogroepen die door het coronavirus alleen thuis zitten en niet naar buiten kunnen of durven. Gezamenlijk pakken zij tijdens de coronacrisis hulpvragen van deze Rotterdammers op. Er kan gedacht worden aan het ophalen van medicijnen bij de apotheek, het doen van boodschappen of gewoon even telefonisch contact als iemand zich eenzaam voelt.

Wethouder Sven de Langen (o.a. zorg en ouderen): "In deze tijden is saamhorigheid belangrijk. Met name de kwetsbaren onder ons kunnen extra hulp gebruiken. Fantastisch dat de welzijnsorganisaties en Trevvel zo snel hun normale werkzaamheden hebben kunnen ombouwen naar een sociale hulpdienst. Mensen mogen in Rotterdam namelijk niet tussen wal en schip vallen."

Hulp vragen

Maar hoe werkt de sociale hulpdienst? Via 14010 kunnen Rotterdammers hun hulpvraag doen. Daarnaast kunnen ook professionals, zoals huishoudelijke hulpen en thuiszorg, een melding doen. Tijdens hun werkzaamheden signaleren zij wellicht problemen, zoals een lege koelkast, die zij niet zelf kunnen oplossen. Meldingen en hulpvragen worden vervolgens doorgezet naar het welzijnswerk dat in elk gebied, van Pernis tot IJsselmonde, actief is.

Naast de inzet op hulpvragen vanuit 14010 is er een belteam dat vanuit het welzijnswerk proactief ouderen belt om hen te vragen hoe het gaat en te kijken of het noodzakelijk is om bij te springen met praktische klusjes. Oscar Papa van WIN010 (Rotterdams platform van welzijnsorganisaties): "Vanuit onze

ervaring met de 75+ huisbezoeken weten we welke ouderen uit de wijk extra aandacht goed kunnen gebruiken.

Onze kennis van de wijk zetten we heel graag in. Iedere welzijnsorganisatie heeft een eigen belteam in de wijk dat proactief ouderen belt om hen te vragen hoe het met ze gaat en of ze wat nodig hebben. Hierbij wordt de hulp van zowel, vrijwilligers, bewoners als ondernemers uit de eigen wijk ingeschakeld."

Welzijnswerk en Trevvel

Het welzijnswerk pakt de meldingen met de eigen medewerkers en vrijwilligers op en organiseert de oplossingen op hulpvragen in de wijk. Daarnaast stelt Trevvel chauffeurs en voertuigen ter beschikking om de bezorging van boodschappen en vervoer te organiseren. Zo worden de voedselpakketten van de voedselbank door Trevvel thuisbezorgd. Arno van Haasterecht van Trevvel: "Het is een eenzame en ook angstige tijd voor ouderen en kwetsbare Rotterdammers. Met elkaar moeten we extra goed op hen letten. Met deze samenwerking willen we hen helpen waar we kunnen."

Samen

Inmiddels hebben vele mensen aangegeven zich in te willen zetten voor de mensen die dat nodig hebben. Zo zijn er vele Rotterdammers actief via Rotterdammersvoorelkaar.nl, Opzomer Mee en andere vrijwilligersorganisaties. Daarnaast bieden ook veel Rotterdammers zelf hulp aan ouderen of kwetsbare Rotterdammers. De gemeente is trots dat de stad zich op dit moment van zijn beste kant laat zien. Wethouder Sven de Langen: "Enkel met de optelsom van alle initiatieven kunnen we alle hulpvragen beantwoorden en alle mensen helpen. Elke goede daad naar een ander is er één."

Wat kan ik doen om verspreiding van het nieuwe coronavirus te voorkomen?

- Blijf thuis bij klachten van neusverkoudheid, hoesten, keelpijn of koorts.
- Mijd sociale contacten.
- Als je geen klachten hebt, werk zoveel mogelijk thuis of probeer je werktijden te verspreiden.

Zorg voor goede hygiënemaatregelen:

- Was je handen regelmatig met water en zeep.
- Hoest en nies in de binnenkant van je elleboog.
- Gebruik papieren zakdoekjes.
- Geen handen schudden.

Vanwege het coronavirus is De Crooswijker op een beperkt aantal adressen verkrijgbaar

Speeltuyn Schuttersveld Schuttersweg 74
Nivon Dirk Smitsstraat 76
Hoppesteyn Boezemsingel 100
Albert Heijn Goudserijweg 707
Rubroek Zorgcentrum Crooswijksekade 15
Primera Crooswijkseweg 88

Drukkerij Graphic Print
Boezemstraat 181 - Rotterdam
010-467 7088 - www.graphicprint.nl

(wilt u ook adverteren? neem contact met ons op via contact@decrooswijker.com)